

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/1/2022
Identifikačné číslo spisu:	7117222486
Dátum vydania rozhodnutia:	25.01.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:7117222486.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v spore žalobcu JUDr. Miroslava Věreba, správcu úpadcu MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, Jazerná 3, 040 12 Košice, IČO: 31 704 964, so sídlom správcu Hrnčiarska č. 3, 040 01 Košice, proti žalovanému Ing. Milanovi Polončákovi, PhD., správcovi úpadcu SSIM, a.s., Košice, Zbrojničná 12, 040 01 Košice, IČO: 31 702 627, so sídlom správcu Vojenská 12, 040 01 Košice, zastúpenému JUDr. Oľgou Kmeťovou, CSc., advokátkou, Vážecká 4, 040 12 Košice, o vylúčenie majetku zapísaného do oddelenej podstaty, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu Košice č. k. 3CoKR/18/2019-145 z 26. novembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 3CoKR/18/2019-145 z 26. novembra 2020 a rozsudok Okresného súdu Košice I. č. k. 32Cbi/22/2017-102 z 2. apríla 2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 32Cbi/22/2017-102 z 2. apríla 2019 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd rozsudkom vylúčil nehnuteľný majetok úpadcu MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, Jazerná 3, 040 12 Košice, IČO: 31 704 964, zapísaný na LV č. XXXX, kat. úz. T. E., parc. registra „C“ č. 3908 ostatné plochy o výmere 12 177 m² a parc. registra „C“ č. 3911 ostatné plochy o výmere 4097 m² ďalej na LV č. XXXX, kat. úz. E., parc. registra „C“ č. 1611/90 ostatné plochy o výmere 289 m²; parc. registra „C“ č. 1612/1 ostatné plochy o výmere 12 508 m² a parc. registra „C“ č. 1612/8 ostatné plochy o výmere 672 m² zo súpisu oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa Československá obchodná banka, a.s., v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu SSIM, a. s., Košice, Zbrojničná 12, 040 01 Košice, IČO: 31 702 627, na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 30 K/34/2016.

2. Na základe vykonaného dokazovania považoval súd za nesporné skutočnosti nepopreté stranami sporu a zistené z konkurzných konaní vedených na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 30K/34/2016 (konkurz úpadcu SSIM, a. s.; ustanovený správca - žalovaný) a pod sp. zn. 31K/70/2016 (konkurz

úpadcu MERCURIUS; ustanovený správca - žalobca) a to, že konkurzné konanie vedené Okresným súdom Košice I na majetok úpadcu SSIM, a. s., Košice, IČO: 31 702 627 pod sp. zn. 30K/34/2016 začalo uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 12. októbra 2016, sp. zn. 30K/34/2016, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 201/2016 zo dňa 19. októbra 2016 a na majetok úpadcu bol uznesením zo dňa 30. januára 2017 vyhlásený konkurz, pričom uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 25/2017 zo dňa 6. februára 2017 a účinky vyhláseného konkurzu nastali dňom 7. februára 2017, ďalej mal súd prvej inštancie za preukázané písomné podanie žalovaného doručené súdu, ktorým požiadal súd, aby uložil žalobcovi povinnosť na podanie žaloby, ktorou by sa domáhal vylúčenia majetku, ktorý bol zapísaný do súpisu podstaty úpadcu, uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 5. septembra 2017, sp. zn. 30K/34/2016, ktorým súd uložil povinnosť JUDr. Miroslavovi Věrebovi, správci podstaty úpadcu MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, IČO: 31 704 964 v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia podať voči správci Ing. Milan Polončák, PhD., so sídlom kancelárie Vojenská 12, 040 01 Košice, žalobu, ktorou sa bude domáhať vyradenia majetku zapísaného do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa Československej obchodnej banky, a.s. v konkurznom konaní sp. zn. 30K/34/2016 vedenom na majetok úpadcu SSIM, a. s., Košice, Zbrojničná 12, 040 01 Košice, IČO: 31 702 627, s tým, že uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 174/2017 dňa 7. septembra 2017, ďalej, že konkurzné konanie vedené Okresným súdom Košice I na majetok úpadcu MERCURIUS spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, IČO: 31 704 964 pod sp. zn. 31K/70/2016 začalo uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 9. januára 2017, sp. zn. 31K/70/2016, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 10/2017 zo dňa 16. januára 2017, následne bol uznesením zo dňa 15. marca 2017, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 58/2017 zo dňa 23. marca 2017 ustanovený dlžníkovi predbežný správca v osobe JUDr. Miroslav Věreb. Uznesením zo dňa 15. mája 2017, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 96/2017 zo dňa 22. mája 2017 a ktorým bol na majetok dlžníka vyhlásený konkurz, účinky vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu na strane žalobcu nastali dňom 23. mája 2017, ďalej mal za nesporné doručenie oznámenia žalobcovi, ktorým mu žalovaný oznámil, že majetok úpadcu MERCURIUS zapísal do súpisu oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa v konkurznom konaní úpadcu SSIM, a. s., doručenie výzvy na vylúčenie majetku zo súpisu oddelenej podstaty žalovanému, ktorou žalobca vyzval žalovaného na vylúčenie zapísaného majetku, ktorý je vo vlastníctve úpadcu MERCURIUS, pretože na jeho zapísanie neboli splnené zákonné podmienky, vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX a LV č. XXXX, čiže spoločnosti MERCURIUS a taktiež prihlásenie pohľadávok veriteľom Československou obchodnou bankou, a.s., do konkurzného konania úpadcu SSIM, a.s., vedeného pod sp. zn. 30K/40/2016, ako zabezpečenej pohľadávky (prostredníctvom zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam) majetkom tretej osoby.

3. Z listu žalovaného datovaného dňom 20. marcom 2017, adresovaného spoločnosti MERCURIUS, nazvanom „Výzva správcu na zaplatenie sumy 2.655.513,51 EUR do konkurznej podstaty“ súd zistil, že žalovaný vyzval uvedenú spoločnosť v zmysle ust. § 79 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZKR“) na zaplatenie sumy za úpadcu k rukám správcu úpadcu a zároveň ju upozornil, že v prípade, ak sa tak nestane, nehnuteľný majetok, ktorým je zabezpečená pohľadávka veriteľa úpadcu, zapíše do konkurznej podstaty úpadcu. Súd zistil, že list „Výzva na zaplatenie“ bol adresovaný spoločnosti MERCURIUS na adresu jej sídla uvedenú vo výpise z obchodného registra, na adresu Jazerná 3, 040 12 Košice. Ďalej mal za preukázané, že zásielka žalovanému bola vrátená ako nedoručená, z dôvodu, že adresát na uvedenej adrese je neznámy, pošta zásielku vrátila odosielateľovi dňa 24. marca 2017.

4. Z Obchodného vestníka č. 65/2017 zo dňa 3. apríla 2017 súd zistil, že správca úpadcu SSIM, a.s. zverejnil podanie datované dňom 29. marca 2017 nazvané „Výzva správcu na zaplatenie sumy do konkurznej podstaty“, ktorou vyzval spoločnosť MERCURIUS na jej úhradu v zákonom stanovenej lehote podľa ust. § 79 ods. 1 ZKR, špecifikoval majetok, ktorého sa to týka (predmet zálohu) a upozornil ju, že ak sumu nezaplatí v lehote, tak predmet zálohu bude zapísaný do podstaty úpadcu SSIM, a.s. Z Obchodného vestníka č. 87/2017 zo dňa 9. mája 2017 súd zistil, že žalovaný ako správca úpadcu SSIM, a.s., zverejnil zapísanie nehnuteľnosti majetku tretej osoby do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa ČSOB.

5. Z Obchodného vestníka č. 139/2017 zo dňa 21. júla 2017 súd zistil, že žalobca ako správca úpadcu MERCURIUS zapísal nehnuteľný majetok úpadcu evidovaný na LV č. XXXX a LV č. XXXX (celkovo 5 pozemkov) do súpisu oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa ČSOB dňa 18. júna 2017.

6. V odôvodnení rozsudku súd odcitoval znenie §§ 14 ods. 3 a 5 písm. b/ a c/, 16 ods. 6, 23 ods. 1, 28 ods. 1 a ods.4, 67, 69 ods. 1 písm. a/, 76, 77, 78 ods. 1, 5 a 9, 79 ods. 1 a 3, 196 a 199 ZKR a §§ 111 a 106 CSP.

7. Konštatoval, že uvedené zákonné ustanovenia ZKR umožňujú do majetku úpadcu zapísať aj majetok, ktorý nie je v jeho vlastníctve (majetok tretích osôb) v čase vyhlásenia konkurzu, za splnenia určitých podmienok presne definovaných v zákonných ustanoveniach ZKR a s poukazom na existenciu primárneho záväzkového vzťahu a na neho naviazaného zabezpečovacieho inštitútu. Uviedol, že musí existovať určitý záväzok medzi dlžníkom a veriteľom, ktorý je zabezpečený, v danom prípade záložným právom na nehnuteľnosti, ktoré patria osobe odlišnej od dlžníka. Pri nesplnení záväzku dlžníkom, je teda veriteľ oprávnený domáhať sa plnenia aj z majetku tretej osoby (výkon záložného práva) a v prípade, ak je na majetok dlžníka vyhlásený konkurz, tak takýto majetok tretej osoby môže byť zapísaný do konkurznej podstaty dlžníka, úpadcu, s tým, že sa jeho následným speňažením uspokojí veriteľ dlžníka - úpadcu. Zdôraznil, že na to, aby majetok tretej osoby (záloh) mohol byť zapísaný do konkurznej podstaty dlžníka, úpadcu musia byť splnené podmienky ZKR spočívajúce v existencii konkurzného konania v štádiu po vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka - úpadcu, existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi - úpadcovi, ktorá je zabezpečená a najmä jej včasné prihlásenie do konkurzu dlžníka, úpadcu v zákonom stanovenej lehote spolu s uvedením, špecifikovaním zabezpečenia. Následne správca dlžníka - úpadcu, pri zisťovaní majetku dlžníka a pred samotným zápisom majetku tretej osoby (zálohu) do súpisu podstaty, musí tretiu osobu vyzvať, aby do 30 dní od doručenia výzvy zaplatila k rukám správcu sumu rovnajúcu sa hodnote tohto majetku odsúhlasenú dotknutými zabezpečenými veriteľmi alebo prihlásenú sumu zabezpečenej pohľadávky, do ktorej je zabezpečená, ak je nižšia ako hodnota tohto majetku. Ak tretia osoba na výzvu správcu plní, zabezpečovacie právo na majetku tretej osoby zanikne; ak ju nesplní, správca zapíše majetok tretej osoby do súpisu dlžníka - úpadcu. Po jej zapísaní má oprávnenie nakladať s týmto majetkom tretej osoby ako s majetkom úpadcu v zmysle zákonných ustanovení (speňažuje, uspokojuje veriteľa dlžníka...).

8. Výkonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že vyššie konkretizovaný nehnuteľný majetok je vo vlastníctve spoločnosti MERCURIUS (úpadca na strane žalobcu) a taktiež to, že ním bol zabezpečený záväzok SSIM, a. s. (úpadca na strane žalovaného), a teda, že primárnym dlžníkom vo vzťahu k veriteľovi ČSOB je úpadca SSIM, a.s., ktorý za plnenie svojho záväzku ručil majetkom úpadcu MERCURIUS.

9. Ďalej mal za preukázané, že skôr začalo konkurzné konanie a následne skôr bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka SSIM, a. s. účinky konkurzu nastali dňom 6. februára 2017, pričom konkurzné konanie na majetok dlžníka MERCURIUS začalo dňom 17. januárom 2017. Poukázal na to, že zákonodarca spája určité účinky už s týmto štádiom konkurzného konania hoci ešte nie je isté, či konkurz bude vyhlásený. Účinky konkurzu na dlžníka MERCURIUS nastali dňom 23. mája 2017.

10. Vyslovil názor, že ustanovenie § 14 ods. 5 písm. c) ZKR nie je pre daný prípad aplikovateľné, pretože správca, v čase zisťovania majetku úpadcu SSIM, a.s. (už v štádiu konkurzu), nezačína a ani nepokračuje vo výkone zabezpečovacieho práva z majetku dlžníka (MERCURIUS v štádiu začatého konkurzného konania), ale iba zisťuje, či veriteľom označený majetok (záloh) môže/nemôže zapísať do súpisu. Zdôraznil, že až zapísaním majetku možno začať, resp. vykonávať práva vyplývajúce zo zabezpečovacieho inštitútu, čo v danom prípade, v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu, ešte nebolo možné, pretože špecifikovaný nehnuteľný majetok bol zapísaný v súpise oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa v oboch konkurzoch (v konkurze úpadcu na strane žalobcu - 31K/70/2016 a v konkurze úpadcu na strane žalovaného - 30K/34/2016). Súd sa teda zameriaval na to, či žalovaný pred zápisom majetku tretej osoby do súpisu oddelenej podstaty úpadcu SSIM, a. s. splnil alebo nesplnil

zákonom požadované podmienky, a teda, či kvalifikovane vyzval tretiu osobu na plnenie za úpadcu. V súvislosti s tým súd poznamenal, že súdna prax a judikatúra sa dostatočne vysporiadala s otázkou doručovania písomnosti účastníkom právnych vzťahov a poukazuje hlavne na to, že je potrebné každý prípad posudzovať individuálne s prihliadnutím na okolnosti tak, aby gramatický výklad noriem práva, ktorý je legitímnym spôsobom aplikácie práva, dbal na to, aby sa nestratil účel právnych inštitútov priamo upravených alebo dotknutých spornou normou (Nález Ústavného súdu zo dňa 23. mája 2013 sp. zn. IV.ÚS 71/2013). Konštatoval, že súdna prax už dala odpovede na viacero otázok týkajúcich sa účinného doručenia písomnosti a to aj v prípadoch, ak sa o nej adresát nedozvedel, či už z pohľadu hmotného alebo procesného práva.

11. Mal za preukázané, že žalovaný zaslal výzvu tretej osobe (spoločnosť MERCURIUS), právnickej osobe, na adresu zistenú z obchodného registra a z hmotnoprávných predpisov (Obchodný zákonník, Zákon o obchodnom registri) vyplýva, že údaje uvedené v obchodnom registri sa považujú za pravdivé, správne hlavne voči tretím osobám a to aj v údají sídla spoločnosti a za ich pravdivosť, aktuálnosť zodpovedá spoločnosť, konajúca cez štatutárne orgány. Vychádzajúc z uvedeného považoval za správny postup správcu pri doručovaní, ak výzvu v zmysle ust. § 79 ods. 1 ZKR doručoval tretej osobe na adresu zistenú podľa sídla spoločnosti uvedenú v obchodnom registri a následne ju v zmysle procesných predpisov mohol považovať za doručení. Súd poukázal na to, že zákon neurčuje akým spôsobom má správca predmetnú výzvu doručovať a ani to, čo v prípade, ak sa zásielka doručovaná cez poštový úrad vráti ako nedoručená z rôznych dôvodov. Konštatoval, že žalovaný postupoval nanajvýš opatrne a s odbornou starostlivosťou, ak pri vrátenej zásielke z dôvodu „adresát neznámy“ postupoval tak, že výzvu v zmysle ust. § 79 ods. 1 ZKR, doručoval tretej osobe opakovane, v danom prípade cez Obchodný vestník s poukazom na to, že v zmysle ustanovení ZKR je takéto doručovanie písomnosti aj najviac vyhovujúce a zákonodarcom preferované, či vhodné najmä pre takéto prípady, ak adresát je neznámy. Súd prvej inštancie zdôraznil, že v štádiu doručovania výzvy tretej osobe cez Obchodný vestník sa o nej mohol a mal možnosť dozvedieť aj žalobca, ktorý v tom čase bol úpadcovi na strane dlžníka ustanovený za predbežného správcu a teda jeho povinnosťou bolo zisťovanie majetku dlžníka.

12. So zreteľom na uvedené uzavrel, že boli splnené všetky podmienky pre zápis majetku tretej osoby do podstaty úpadcu SSIM, a.s. a že k zápisu do súpisu oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa úpadcu SSIM, a.s. došlo s účinkami dňom 10. mája 2017 a teda tomuto zápisu majetku do súpisu svedčí skoršie právo zápisu v zmysle ust. § 78 ods. 5 ZKR (a contrario). Súčasne poznamenal, že v oboch konkurzných konaniach zapísaný špecifikovaný majetok zabezpečuje pohľadávku rovnakého veriteľa. V zmysle vysloveného názoru súd žalobu nepovažoval za dôvodnú, preto ju v celom rozsahu zamietol.

13. Ďalej konštatoval, že keďže v konaní bol úspešný žalovaný, ktorý má nárok na náhradu trov konania, súd mu nárok priznal v plnom rozsahu, avšak súčasne poukázal na to, že v danom prípade ide o trovy konania vzniknuté v spore súvisiacom s konkurzom, preto tu platí osobitný režim ohľadom uspokojenia takto priznaných trov konania strane v zmysle citovaného ustanovenia ZKR.

14. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 3CoKR/18/2019-145 z 26. novembra 2020 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a rozhodol, že žalovanému priznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

15. Odvolací súd sa nestotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý aplikoval na daný prípad ustanovenie § 199 ZKR, keďže toto ustanovenie sa vzťahuje na doručovanie a zverejňovanie súdnych rozhodnutí a iných súdnych písomností, tak ako to uviedol vo svojom odvolaní žalobca. Súčasne však konštatoval, že aplikácia nesprávneho právneho predpisu podľa odvolacieho súdu však nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia vo veci samej, keďže sa naviac súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia opiera o ust. § 196 ZKR, na ktoré odkazuje aj odvolací súd.

16. V danom spore o vylúčenie majetku žalovaného zapísaného do oddelenej podstaty za primárne označil posúdenie doručenia výzvy na zaplatenie sumy 2.655.513,51 € spoločnosti MERCURIUS, s.r.o.,

ako tretej osobe v súlade s procesnými predpismi určenými pre doručovanie a následne posúdenie spôsobu doručenia výzvy vykonané žalovaným a jeho vplyv na zapísanie majetku tretej osoby do súpisu podľa § 79 ZKR.

17. Vychádzajúc z ustanovenia § 196 ZKR konštatoval, že na celé takéto konanie sa primerane aplikuje CSP, t. j. tento právny predpis sa aplikuje aj na konania, ktoré predchádzajú začatiu konkurzného konania a aplikujú sa vtedy, ak určitú procesnú otázku hmotnoprávny predpis neupravuje.

18. Keďže v danom prípade hmotnoprávny predpis zákon č. 7/2005 neupravuje spôsob doručenia písomností medzi správcom konkurznej podstaty a spoločnosťami, odvolací súd mal za to, že na doručovanie iných, než súdnych rozhodnutí, je potrebné aplikovať ustanovenie § 196 ZKR a v súlade s týmto ustanovením je potrebné aplikovať ustanovenia CSP. Potom za správny označil postup súdu prvej inštancie, keď na doručenie výzvy žalovaného aplikoval ust. § 106 CSP s tým, že písomnosti právnickej osobe sa doručujú na adresu sídla zapísanú v obchodnom registri alebo inom verejnom registri.

19. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že žalovaný doručoval výzvu tretej osobe spoločnosti MERCURIUS, s.r.o., na adresu uvedenú v obchodnom registri, pričom predmetná výzva adresátovi doručená nebola z dôvodu, že adresát bol na uvedenej adrese neznámy.

20. V súvislosti s doručovaním výzvy žalovaným spoločnosti MERCURIUS, s.r.o., aj prostredníctvom Obchodného vestníka, ktorý spôsob doručenia odvolateľ (žalobca) napáda v odvolaní vyslovil názor, že žalovaný uvedené doručenie vykonal z opatrnosti a žalobca v tom čase už ustanovený ako predbežný správca mal možnosť sa prostredníctvom Obchodného vestníka dozvedieť o výzve adresovanej spoločnosti MERCURIUS, s.r.o. Takýto spôsob doručenia bol žalovaným vykonaný navyše, aj keď nie je upravený zákonom, nie je ani v rozpore s ním.

21. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že žalovaný splnil všetky podmienky a procesný postup pre zápis majetku tretej osoby do súpisu oddelenej podstaty v súlade s ust. § 79 ZKR, keďže výzva bola tretej osobe spoločnosti MERCURIUS, s.r.o., doručená v súlade s platným procesným predpisom (CSP). So zreteľom na uvedené sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil (§ 387 ods. 2 CSP) s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

23. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, navrhujúc dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmeniť a žalobe vyhovieť, prípadne rozsudky obidvoch vo veci konajúcich súdov zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP uviedol, že v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola vyriešená právna otázka, či je prípustné na doručovanie výzvy správcu, adresovanej tretej osobe zabezpečujúcej záväzok úpadcu podľa § 79 ZKR aplikovať ustanovenia CSP upravujúce fikciu doručenia (otázka č. 1). Dovolateľ uviedol, že sa odvolací súd s touto nastolenou právnou otázkou vysporiadal v odseku 27 odôvodnenia jeho rozsudku tak, že aplikáciu ustanovení CSP, upravujúcich fikciu doručenia, pripustil a vychádzajúc z uvedeného v odseku 29 napádaného rozsudku sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, podľa ktorého žalovaný splnil všetky podmienky a procesný postup pre zápis majetku tretej osoby do súpisu oddelenej podstaty v súlade s § 79 ZKR, keďže výzva bola tretej osobe doručená v súlade s platným procesným predpisom. Namietal, že napádaný rozsudok je založený na nesprávnom právnom posúdení veci a odporuje základným pravidlám doručovania prejavov vôle s hmotnoprávnymi účinkami. Na podporu správnosti svojho názoru poukázal na Komentár prof. JUDr. Milana Ďuricu PhD. k Zákonu o konkurze a reštrukturalizácii 3. vydanie, Nakladateľství Beck 2019, strana 637, podľa ktorého je potrebné výzvu správcu na zaplatenie

zabezpečovanej pohľadávky považovať za hmotnoprávny úkon, pričom tento jednostranný adresovaný úkon správcu nadobudne právne účinky vtedy, keď sa dostane do dispozičnej sféry osoby, ktorej je určený (teória dôjdenia). Dovolateľ sformuloval aj ďalšiu právnu otázku (otázka č. 2) a to, či majú účinky vyhlásenia konkurzu na majetok jedného úpadcu (MERCURIUS) za následok nemožnosť zapísať jeho majetok do súpisu v konkurze vyhlásenom na majetok iného úpadcu (SSIM, a.s.), pokiaľ úpadcovi (MERCURIUS) nebola do vyhlásenia konkurzu doručená výzva podľa § 79 ZKR. Dovolateľ konštatoval, že odvolací súd sa s uvedenou otázkou zásadného právneho významu v kontexte rozsahu práv a povinností účastníkov oboch konkurzných konaní vysporiadal len veľmi všeobecne v odseku 29 dovolaním napadnutého rozsudku, konštatujúc len, že žalovaný splnil všetky podmienky a procesný postup pre zápis majetku tretej osoby do súpisu podstaty v súlade s ust. § 79 ZKR. Vychádzajúc z uvedeného uzavrel, že napádaný rozsudok je založený na nesprávnom právnom posúdení veci. Napokon v zmysle § 444 ods. 1 CSP požiadal o odloženie vykonateľnosti rozsudku, nakoľko veriteľom pohľadávok prihlásených do konkurzu vyhláseného na majetok spoločnosti MERCURIUS hrozil vznik značnej škody pre prípad, že žalovaný speňaží nehnuteľný majetok spoločnosti MERCURIUS ešte pred vydaním rozhodnutia dovolacieho súdu. Neoprávnené speňaženie predmetného nehnuteľného majetku žalovaným v konkurze SSIM, a.s. by mohlo spôsobiť značné škody aj potencionálnym nadobúdateľom tohto majetku, keďže by tento majetok nenadobudli od jeho vlastníka.

24. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť podľa § 447 písm. f/ CSP, prípadne ho ako nedôvodné zamietnuť. Konštatoval, že dovolateľ v rozpore s názorom odvolacieho súdu odmieta aplikáciu ustanovenia § 196 ZKR a v súvislosti s tým aplikáciu § 106 CSP na doručovanie písomností správcu. Vyslovil názor, že žalovaný síce konkretizoval právnu otázku riešenú odvolacím súdom, avšak neuviedol, ako mala byť táto otázka správne riešená. Takto formulovaná otázka nemá podľa jeho názoru relevantnosť z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Žalovaný poukázal na viaceré rozhodnutia NS SR napr. rozsudok sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15. decembra 2020, uznesenie sp. zn. 4Obdo/73/2016 z 31. januára 2018, uznesenie sp. zn. 6Cdo/20/2013 z 5. februára 2014, v zmysle ktorých pod slovným spojením „dostane do dispozičnej sféry“ je potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Poukázal na to, že teória dôjdenia vychádza z toho, že z hľadiska pôsobenia perfektosti prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože inak by adresát mohol účinku prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomnosti. Rozhodujúce je objektívne hľadisko, t. j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle s tým, že právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav, nastávajú bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Z podstaty doručovania tak pre subjekty vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. Následne žalovaný opísal akým spôsobom žalovaný doručoval spoločnosti MERCURIUS výzvu na zaplatenie sumy 2.655.513,51 eur a konštatoval, že skutočnosť, že v odovzdávacom mieste neboli splnené podmienky na dodávanie zásielok stanovené poštovými podmienkami nemôže byť na ujmu žalovaného. V prípade akceptovania názoru žalobcu o skutočnom doručovaní výzvy žalovaného by k doručovaniu výzvy alebo akéhokoľvek iného úkonu spoločnosti MERCURIUS nikdy nemohlo dôjsť. Poukázal na niekoľkoročnú nepriaznivú finančnú situáciu spoločnosti MERCURIUS, ktorá svedčí o tom, že spoločnosť MERCURIUS ako záložný dlžník preukázateľne nemala finančné prostriedky na zaplatenie pohľadávky zabezpečeného veriteľa Československej obchodnej banky, a.s. v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu SIMM, a.s.. Žalovaný ďalej zdôraznil, že vlastnícke právo úpadcu MERCURIUS k predmetným nehnuteľnostiam nezakladá právo žalobcu na ich vylúčenie zo súpisu konkurznej podstaty v konkurze vedenom na majetok úpadcu SIMM, a.s. Tieto boli do konkurznej podstaty - oddelenej podstaty úpadcu SIMM, a.s. zapísané oprávnené ako majetok tretej osoby zabezpečujúci záväzky úpadcu SIMM, a.s. a to voči ČSOB, a.s. Podmienkou zápisu do konkurznej podstaty nie je vlastníctvo úpadcu k veci, v zmysle § 67 ods. 1 písm. c/ ZKR sa zapisuje do súpisu konkurznej podstaty aj majetok tretích osôb a to mechanizmom podľa § 79 ZKR, pričom v tomto konaní bolo preukázané naplnenie procedúry podľa § 79 ZKR. Vyslovil nesúhlas s návrhom na odklad vykonateľnosti a to s poukazom na písomné stanovisko Československej obchodnej banky, a.s. zo dňa 26. apríla 2021, podľa ktorého je predmetným záložným veriteľom a preto bude zo speňaženia založeného majetku tvoriaceho oddelenú podstatu prednostne uspokojovaná bez ohľadu na to, v ktorom konkurznom konaní bude majetok speňažený a nakoľko výška

jej pohľadávky je významne vyššia ako odhadovaná hodnota založeného majetku a je takmer vylúčené, aby sa z výťažku uspokojovali ďalší veritelia. Nakoľko sa zabezpečovacím právom k založenému majetku spoločnosti MERCURIUS s.r.o. nezabezpečovala žiadna iná pohľadávka prihlásená do konkurzného konania dlžníka SIMM, a.s. Košice, uspokojovanie pohľadávok iných veriteľov z toho výťažku je v konkurznom konaní dlžníka SIMM, a.s. Košice vylúčené. Poukázal na to, že o snahe spoločnosti MERCURIUS s.r.o. o zmarenie uspokojenia jeho zabezpečenej pohľadávky svedčí aj popretie jeho pohľadávky v konkurznom konaní vecno- právneho dlžníka. Okresný súd Košice I. rozsudkom č. k. 26Cbi/22/2017-329 zo dňa 11. júna 2019 určil, že pohľadávka Československej obchodnej banky a.s. uplatnená v konkurznom konaní úpadcu MERCURIUS s.r.o. je v celom rozsahu čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a zabezpečenia zabezpečovacím právom v prvom poradí oprávnená.

25. Vo vyjadrení žalobcu zo dňa 25. mája 2021 k vyjadreniu žalovaného poukázal žalobca na viaceré nálezy Ústavného súdu SR napr. sp. zn. I. ÚS 116/2020 z 23. februára 2021, sp. zn. I. ÚS 51/2020 z 9. júna 2020, sp. zn. II. ÚS 120/2020 z 21. januára 2021, podľa ktorých formalistický prístup dovolacieho súdu pri posudzovaní náležitostí dovolania je predmetom kritiky zo strany ÚS SR. Podľa záveru právnej doktríny právnú otázku dovolací súd v prípade potreby musí z podaného dovolania aktívne vyabstrahovať, chcieť ju v doručenom dovolaní nájsť. V ďalšom poukázal na svoju argumentáciu uvedenú v dovolaní. V súvislosti s vyjadrením Československej obchodnej banky, a.s. predloženým žalovaným žalobca uviedol, že ani legitímny záujem Československej obchodnej banky, a.s. na čo najskoršom speňažení majetku v konkurze však nemôže prevážiť nad požiadavkou striktného dodržiavania pravidiel speňažovania majetku v konkurze vyplývajúceho zo ZKR.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa ustanovenia § 35 CSP (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok je prípustný a aj dôvodný.

27. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

28. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

29. Podľa § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 <. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

30. Podľa § 432 ods. 2 CSP dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

31. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP musí mať zreteľné charakteristické znaky predovšetkým musí ísť o otázku právnú, teda v žiadnom prípade nemôže ísť o skutkovú otázku. Musí ísť o právnú otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním nie o právnú otázku, ktorá podľa dovolateľa mala byť riešená. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej neviedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu) nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom.

32. Dovolateľ v podanom dovolaní vymedzil dve právne otázky, tvrdiac okrem iného, že ani jedna z nich nebola ešte v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená. Dovolateľom položená druhá právna otázka však uvedené kritérium nespĺňa. Odvolací súd jednak nedospel k záveru, že by účinky vyhlásenia konkurzu na jedného úpadcu (MERCURIUS) nemali za následok nemožnosť zapísať jeho majetok do

súpisu v konkurze vyhlásenom na majetok iného úpadcu (SIMM, a.s.) pokiaľ by úpadcovi (MERCURIUS) nebola do vyhlásenia konkurzu doručená výzva podľa § 79 ZKR, naopak aj z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu nepochybne vyplýva jeho názor, že ustanovenie § 79 ZKR neumožňuje zapísanie majetku spoločnosti MERCURIUS s.r.o. do súpisu v konkurze vyhlásenom na majetok žalovaného bez predchádzajúceho doručenia výzvy žalovaného podľa § 79 ZKR. Na rozdiel od názoru dovolateľa však odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru, že výzva bola tretej osobe, spoločnosti MERCURIUS s.r.o. doručená v súlade s platným procesným predpisom (CSP) a teda žalovaný splnil všetky podmienky a procesný postup pre zápis majetku tretej osoby do súpisu oddelenej podstaty v súlade s ustanovením § 79 ZKR. Otázka č. 2 sama osebe preto nezaložila v danom prípade prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

33. Žalobca takto náležite konkretizoval právnu otázku - podľa jeho názoru - neriešenú dovolacím súdom. Úlohou dovolacieho súdu bolo preto posúdiť, či ide o otázku, ktorú dovolací súd doposiaľ ešte neriešil. Pokiaľ ide o prvú žalobcom formulovanú otázku dovolací súd nemá z jeho rozhodovacej činnosti vedomosť, že by táto právna otázka už bola vyriešená. Pojem „vyriešená právna otázka“ nemožno vnímať ako „už raz riešená otázka“, ale ako „otázka vyriešená ustálené“, teda, že ohľadom právnej otázky existuje ustálená prax dovolacieho súdu.

Dovolací súd v tomto smere uvádza, že „ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu“ je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax, vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali (pozri napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017, 3Cdo/158/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 6Cdo/21/2017, 6Cdo/129/2017, 8Cdo/33/2017). Inak povedané, pokiaľ nejde o rozhodnutia publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (relevantné sú aj staršie zbierky, pozri napr. rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/29/2017 z 24. januára 2018) tak možno za ustálenú prax považovať aj nepublikované rozhodnutie, ale musí spĺňať ďalšie predpoklady a to buď je tento názor vyjadrený opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach alebo názor je vyjadrený aj v jednotlivom nepublikovanom rozhodnutí, ale na toto rozhodnutie (resp. právny názor v ňom vyjadrený) nadviazali niektoré neskôr vydané rozhodnutia, t. j. opäť musí ísť o akceptáciu právneho názoru vo viacerých ďalších rozhodnutiach najvyššieho súdu. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že pokiaľ najvyšší súd odkazuje na nepublikované rozhodnutia, malo by ísť o „viacero“ takýchto rozhodnutí. Tomu, že ide o rozhodovacia prax ustálenú (a teda opakujúca sa) by ďalej malo nasvedčovať to, že tieto nepublikované rozhodnutia sú verejne dostupné a ľahko dohľadateľné (najmä prostredníctvom internetu) aj pri bežnej lustrácii medzi rozhodnutiami najvyššieho súdu k danej právnej otázke, keďže ich je opakujúce množstvo.

34. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov I., II. a IV. vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986 (viď. rozhodnutie č. 71, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 8/2018).

35. Pokiaľ ide o prvú žalobcom formulovanú otázku, dovolací súd nemá z jeho rozhodovacej činnosti vedomosť, že by táto právna otázka bola už vyriešená a ani žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu neoznačil žiadne rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých by ako súd dovolací riešil žalobcom vymedzenú otázku

a ani netvrdil, že by takéto rozhodnutie v praxi už existovalo. V súvislosti s námietkami žalovaného, že žalobca neformuloval právne otázky spôsobom zodpovedajúcim zákonu, keď neuviedol, ako mala byť táto otázka správne riešená, súd poukazuje na text dovolania, v ktorom síce uvádza, že právny názor vyslovený odvolacím súdom je v rozpore s dikciou § 79 ods. 1 ZKR, ktorá neumožňuje zapísanie majetku spoločnosti MERCURIUS do súpisu v konkurze vyhlásenom na majetok žalovaného bez predchádzajúceho skutočného doručenia výzvy žalovaného podľa § 79 ZKR, v uvedenom kontexte však ďalej poukazuje na závery právnej doktríny, podľa ktorej je potrebné v danom prípade aplikovať teóriu dôjdenia, podľa ktorej je účinnosť hmotno-právneho prejavu vôle podmienená jeho skutočným dôjdením do dispozičnej sféry adresáta. Obsah dovolania teda nezodpovedá námietke žalovaného o rozporuplných tvrdeniach žalobcu a že pod dôjdením do dispozičnej sféry adresáta myslí len jeho skutočné dôjdenie. Vychádzajúc z celého textu dovolania je názor dovolateľa, akým spôsobom treba vykladať pojem „doručenie výzvy“ (§ 79 ods. 1 ZKR) zrejmy.

36. So zreteľom na riadne nastolenie právnej otázky (otázka č. 1) spôsobom zodpovedajúcim § 421 ods. 1 písm. b/ CSP v situácii, na ktorú sa vzťahuje toto ustanovenie dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu je procesne prípustné, následne preto skúmal, či podané dovolanie je dôvodné (či napadnutý rozsudok odvolacieho súdu skutočne vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v predmetnej právnej otázke).

37. Podľa § 79 ods. 1 ZKR predtým, ako správca zapíše majetok tretej osoby zabezpečujúci záväzok úpadcu do súpisu, je povinný vyzvať tretiu osobu, aby do 30 dní od doručenia výzvy zaplatila k rukám správcu sumu, rovnajúcu sa hodnote tohto majetku, odsúhlasenú dotknutými zabezpečenými veriteľmi alebo prihlásenú sumu zabezpečenej pohľadávky, do ktorej je zabezpečená, ak je nižšia ako hodnota tohto majetku. Ak tretia osoba výzvu správcu splní, zabezpečovacie právo na majetku tretej osoby zanikne; ak ju nespĺní, správca zapíše majetok tretej osoby do súpisu.

38. Z citovaného ustanovenia nepochybne vyplýva, že správca je oprávnený zapísať majetok tretej osoby do súpisu len vtedy, ak tretia osoba na základe výzvy správcu nespĺní za úpadcu záväzok (pohľadávku veriteľa) zabezpečený jej majetkom do 30 dní od doručenia výzvy. Doručenie výzvy tretej osobe je nevyhnutnou podmienkou, aby správcovi vzniklo právo zapísať majetok tretej osoby do oddelenej podstaty toho zabezpečeného veriteľa, ktorého pohľadávku zabezpečuje.

39. Dovolací súd sa s názorom odvolacieho súdu o možnosti aplikácie ustanovení Civilného sporového poriadku upravujúcich doručovanie, vrátane ustanovení upravujúcich fikciu doručenia, nestotožnil. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii spôsob doručovania výzvy správcom osobitne neupravuje a nevyžaduje ani, aby správca doručoval výzvu adresátovi do vlastných rúk. V prejednávannej právnej veci zvolil správca doručovanie výzvy prostredníctvom pošty. Z oznámenia Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 24. marca 2017, založeného v spise, vyplýva, že doporučená listová zásielka adresovaná spoločnosti MERCURIUS s.r.o. Košice s podacím číslom RH00008848870SK sa vrátila odosielateľovi (správcovi) s poznámkou pošty „adresát neznámy“. Skutočnosť, že na odovzdávacom mieste neboli splnené podmienky na dodávanie zásielok (nenachádzala sa tam žiadna domová listová schránka označená menom tejto spoločnosti, prípadne, že by adresát zásielky bol oznámil Slovenskej pošte, a.s. osobu, ktorá by bola všetky jej poštové zásielky oprávnená preberať) nebola medzi účastníkmi sporná. Vo veci konajúce súdy aplikovali na doručenie výzvy správcom podľa § 79 ods. 1 ZKR ustanovenia CSP, konkrétne § 106 CSP v spojení s § 111 CSP v znení účinnom v čase doručovania výzvy (doručovanie právnickej osobe na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri, alebo v inom verejnom registri fikciou doručenia v prípade, ak nemožno písomnosť doručiť) v spojení s § 196 ZKR s tým, že dospeli k záveru o jej doručení fikciou doručenia a následne k záveru o splnení podmienok pre zápis majetku tretej osoby do podstaty úpadcu SIMM, a.s.

40. Použitie Civilného sporového poriadku upravuje ustanovenie § 196 ZKR.

41. Podľa § 196 ZKR ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a na konanie o oddĺžení (ďalej len „konanie podľa toho zákona“) sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

42. Citované ustanovenie umožňuje použitie Civilného sporového poriadku na konkurzné konanie, reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení, ale iba v prípadoch, ak je to primerané. Podľa názoru dovolacieho súdu však použitie ustanovení druhého dielu siedmej hlavy (Procesné úkony súdu a lehoty) prvej časti CSP je možné aplikovať iba na doručovanie písomností súdom a nie správcom.

43. Dovolací súd nesúhlasí s názorom odvolacieho súdu a žalovaného, že pri doručovaní výzvy v zmysle § 79 ods. 1 ZKR (v súlade s ustanovením § 196 ZKR) je potrebné primerane použiť príslušné ustanovenia CSP, v danom prípade § 106 v spojení s § 111 CSP. Ustanovenia CSP o doručovaní, je možné aplikovať len na doručovanie súdom, bez toho, aby rovnaké procesné pravidlá platili pre doručovanie písomností správcom. Správca je osobou odlišnou od súdu, je osobou zúčastnenou na konaní, subjektom, prostredníctvom ktorého konkurzný súd zabezpečuje naplnenie cieľov a účelu vyhláseného konkurzu. V súdnom konaní (v rámci primeranej aplikácie príslušných ustanovení CSP) je zaiste potrebné prihliadnuť na ciele konkurzu a na to, aby nedochádzalo k predlžovaniu konania a dbať na jeho hospodárnosť, to však nemôže znamenať podriadenie aplikácie predpisov iba tejto požiadavke. Funkciou doručenia výzvy je poskytnúť tretej osobe možnosť chrániť jej majetok. Na doručovanie výzvy správcom, adresovanej tretej osobe zabezpečujúcej záväzok úpadcu podľa § 79 ods. 1 ZKR nie je možné aplikovať ustanovenia Civilného sporového poriadku upravujúce doručovanie a teda ani úpravu náhradného doručenia, tzv. fikciu doručenia. Podľa názoru dovolacieho súdu ide o výzvu obdobnú oznámeniu záložného veriteľa o začatí výkonu záložného práva podľa § 1511

Občianskeho zákonníka. Ide o jednostranný právny úkon správcu, ktorý nadobudne právne účinky vtedy, keď sa dostane do dispozičnej sféry osoby, ktorej je určený (teória dôjdenia), pod ktorým spojením je potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom (viď napr. rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15. decembra 2020, sp. zn. 5Cdo/129/2010 z 28. januára 2011 publikované pod R 27/2011, Komentár prof. JUDr. Milana Ďuricu PhD. K zákonu o konkurze a reštrukturalizácii, Vydavateľstvo Beck štvrté vydanie, napr. strana 568, 650). Ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Prítom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu, stačí ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

44. Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ dôvodne namietal nesprávne právne posúdenie doručenia výzvy spoločnosti MERCURIUS podľa § 79 ods. 1 ZKR ešte pred vyhlásením konkurzu na jej majetok v súvislosti s aplikáciou ustanovenia CSP upravujúceho fikciu doručenia, preto najvyšší súd rozsudok odvolacieho, ako aj súdu prvej inštancie podľa § 449 ods. 2 CSP zrušil a vec mu vrátil podľa § 450 CSP na ďalšie konanie, v ktorom súd prvej inštancie opätovne posúdi dôvodnosť nároku žalobcu na vylúčenie sporného majetku zapísaného do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa Československá obchodná banka, a.s. v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I. pod sp. zn. 30K/34/2016 na majetok úpadcu SIMM, a.s. Košice, Zbrojničná 12, Košice, IČO: 31 702 627,

pričom je súd prvej inštancie podľa § 455 CSP viazaný právnym názorom dovolacieho súdu. So zreteľom na uvedené nerozhodoval už dovolací súd o návrhu dovolateľa o odložení vykonateľnosti napadnutého rozsudku.

45. Podľa § 453 ods. 3 CSP o trovách pôvodného konania, ako aj dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie.

46. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.